

ดูเพิ่มเติม

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๖ ก

หน้า ๑-๓๕๕
ราชกิจจานุเบกษา

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

(ฉบับที่ ๒๓)

พ.ศ. ๒๕๔๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓ และมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เจ้าทำโดยอนุมนตรีว่ากระทรวงคมนาคม ออกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎข้อบังคับนี้เรียกว่า “กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ กฎข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎข้อบังคับ ระเบียบและประกาศอื่นใด ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในกฎข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับกฎข้อบังคับนี้ ให้ใช้กฎข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในกฎข้อบังคับนี้

“สารที่เป็นอันตราย” หมายถึง น้ำมัน หรือสารที่เป็นอันตราย หรือสิ่งใดๆ ที่มีสารที่เป็นอันตรายปนอยู่ ซึ่งเมื่อปล่อยทิ้งลงสู่ทะเลแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ เป็นอันตรายต่อทรัพยากรและสิ่งมีชีวิตในทะเล ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความงามตามธรรมชาติ หรือรบกวนการใช้ประโยชน์อื่นๆ จากทะเลอันชอบด้วยกฎหมาย และรวมถึงสารใดๆ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ก.ศ. ๑๕๗๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ก.ศ. ๑๕๗๔

“การปล่อยทิ้ง” หมายถึง การปล่อยทิ้งจากเรือไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม และรวมถึงการรั่ว การกำจัด การหก การซึม การสูบ การแพร่กระจาย หรือการเท แต่ไม่รวมถึง